

ligheden var tilende, forsamlede man sig ude paa Kirkegaarden, hvor Bispen hilste paa forskellige af Følget, idet han ogsaa ved denne Lejlighed viste Væver Hansen særlig Udmærkelse. Else takkede bevæget Bispen for den Ære, han havde vist hendes Datter og Svingerson, og indbød ham til at deltage i Bryllupsgildet; men Bispen undskyldte sig med, at han maatte være i sit Hjem inden Aften; og da han havde faaet Ornatet ombyttet med sin Lærreds Kørefrakke inde i Sakristiet og endnu en Gang havde trykket Brudeparret og andre af de tilstedeværende i Haanden, satte han sig op paa sin Gig og rullede afsted.

Straks efter steg alle tilvogns, og under Piskesmæld foer Brudetoget hjemad. Mens man kørte ind i Byen, knaldede der Geværskud rundt om fra Gaarde og Vænger, Hestene stejlede, og Kvinderne paa Vognene udstødte smaa Skrig af Angst og Glæde. Udenfor Brudehuset stod fire Musikanter med Violiner og Horn og spillede op, hver Gang en ny Vogn standsede ved Porten for at aflæsse Gæster. Der var gamle, stive Bedstefædre, og der var tykke, tunge Koner, som tre Mænd maatte hjælpe ned af Vognen, mens unge Piger med røde Flagrebaand i Nakken smilende hoppede ned i Favnen paa den første Karl, der bød sig til. Alle Vennerne baade fra Skibberup og fra Omegnen var bleven indbudte, Størsteparten af Ungdommen dog kun til Dansen. Selv „Gammel-Erik“ saaes at humpe om paa sin Søndagskrykke og med livsalig Mine indsnuse den Duft af nystegte Stege, der gennemtrængte Huset. Ogsaa Højskoleforstanderen, der paa Grund af Vindstille var bleven forsinket over Fjorden, havde nu indfundet sig tilligemed sin Jette, en høj, knokkelstærk Kvinde med blodrødt Ansigt og Brillen. Ved Hjælp af sin Stok færdedes han omkring mellem Gæsterne, klappede Mændene paa Skulderen, greb Konernes Hænder under høje Henrykkelsesudbrud og nappede skælmisk de unge Piger i Kinden. Væver Hansen derimod gik tavs omkring